

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primerljivi popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 28. Kriza se še ni približala rešitvi. Cesar je sprejel dopoldne finančnega ministra dr. Kaizla, predsednika zbornice poslancev dr. Fuchsa, dr. Kathreina in dr. Engela.

Dunaj 28. Razglas o seji parlamentarne komisije poljskega kluba pravi, da se je ista o pretresovanju političnega položaja osvedočila, da mora poljski klub ostati tudi zanaprej v zvezi desnice, kajti sprememba v kabinetu ne more uplivati na politično prepričanje strank. Poljski klub hoče delovati na to, da nastopijo znova redne parlamentarne razmere.

Budimpešta 28. Obe zbornici sta danes začeli delovati. Zbornica poslancev se je sešla ob desetih. Predsednik čita kraljevo poslanico, s katero se je zborovanje odložilo dne 17. julija t. l. Poslanico so vzeli na znanje ter poslali zbornici magnatov. Z dopisom ministra-predsednika se je izrazila kraljeva zahvala na čestitkah o priliki rojstnega dne. Zbornica je povlastila predsednika, da čestita kralju za god.

O čitanju peticij glede Hentzijevega spomenika je predlagal Fran Kossuth, da se iste izroče komisiji z naročilom, da o njih poroča v najkrajšem roku. Predsednik se strinja s tem predlogom. Prihodnja seja bo jutri.

London 24. »Daily Telegraph« javlja iz Kapa, da se množijo dokazi o veliki holandski zaroti proti prevladi Angležev v južni Afriki. Tudi Oranjska republika je udeležena; Oranjska vlada želi, da bi prišlo do vojne.

London 28. »Times« poročajo iz Johannesburga dne 26. t. m.: Uplivni uradniki transvaalske vlade pravijo, da napočijo sovražnosti bržkone tekom enega tedna.

P O D L I S T E K.

Vida.

Spisala Kopriva.

Vida je zardela, kajti imela je ravno njegov »Narod« v roki.

»Oprostite, pogledala sem, če je kaj novega.«

»O prosim, prosim gospica, veselilo bi me le, če bi se hoteli vselej poslužiti časnika, saj jaz tako bolj pozno prihajam na pošto.«

»Prosim — bom tako svobodna včasih. — Tu dve priporočeni pismi, nakaznica, tu pismo na gozdarski urad — prosim tu nakaznica — izvolite podpisati!«

»No, danes imam pa precej« — je odvrnil in podpisoval recepiše. Vrnivši jej le-te, je zagledal ondi na Vidini mizi kos konceptnega papirja z veliko, trdno pisavo: »Dve pspici, jedna plavo — druga« — dobro se je videlo, pa ne, — saj ni radoveden!

Pogledal je proč. Vida je ravno vpisovala nakaznico v pošno knjigo, — in on naj bi ne pogledal, kaj je?!

»Dve gospici, jedna plavo-, druga črnolaska, želiti vstopiti z izobraženim, duhovitim gospodom v korespondenco.«

Smoter dopisovanja je seveda le zabava. — Pisma naj se naslovijo pod št. 10 ali 20 poste restante, Ljubljana.

»A — a«, skoro, da se ni začudil na glas;

Sredce 28. »Agence telegraphique bulgare« naglašja, kako blagodejno je uplival na vse sloje bolgarskega naroda častni sprejem kneza Ferdinanda na dunajskem dvoru.

Belgrad 28. Kakor je slišati, hočejo obredno stanje v Beogradu dvigniti čim prej. Kralj Aleksander je popoldne sprejel Pašića, ki se mu je zahvalil za pomiloščenje.

V dnevih krize.

Torej vendar! Želja nemških liberalcev se izpolni menda vendar-le. Več tudi ne morejo želeli ob okolišnih, ki obstoje in katerih ne morejo spremeniti vsi mogočni protektorji, ki osrečujejo stranko generalov brez armade.

Kakor v kalejdoskopu se je spreminjalo pozorišče avstrijske ministerske krize skoro od ure do ure. Sedaj se nam je z vso gotovostjo proročevala popolna zmaga obstrukcije z nastopom strogo nemško liberalnega kabineta; v bližnji hip se je pojavil nemški konservativce knez Alfred Liechtenstein, o katerega namenih pa se je zopet vsaki trenotek menjalo menenje. Jedni so ga videli na čelu kabineta, sestavljenega pretežno v zmislu obstrukcijskih strank. Drugi so bili zopet uverjeni, da sestavlja ministerstvo, ki bo po svoji sestavi jednako blizo desnici in levici. Tretji so se zopet spominjali, da je bil Liechtenstein tesen somišljenik pok. Hohentwarta in da po tradicijah bivšega Hohentwartovega kluba, katerega odlični člen je bil visokorodni knez, ne more misliti na drugo, nego na ministerstvo, vzeto izključno iz vrst desnice. Tako so se plele najrazličnejše kombinacije okolo glave kneza Alfreda Liechtensteina. Pa ne le po nepoznanju njega nakan je knez držal po-

— pa ne, tiho mora biti, Vida bi drugače vedela, da je bil indiskreten.

»Prosim, gospod Milčič, pet, deset, petnajst, dvajset, petindvajset. — Je prav?«

»Da, gospica«, spravil je denar, poklonil se in odšel.

»Kaj neki pomenja oni mistični list v poštni pisarni? Če se ne motim, je to pisava Vrhovske učiteljice«, je mislil mej potjo Mirko Milčič. Ko pa je prišel domov, je pozabil stvar. Na dvorišču je imel nekaj delavcev; žagali so drva, pa mu je pravil eden njih, da je zjutraj, ko je šel semkaj, gori v gozdu zapazil volčji sled.

To ni bilo ravno kaj posebno nenavadnega, njega pa je vendar zanimala ta novica.

Pogledal je na uro — poludesete — lahko še pride do poludne domov.

Pa je šel gori v gozd na Jelenov vrh, kjer je zapazil, kakor je dejal oni delavec, volčjo sled.

Mrzlo je bilo, a Milčič je čvrsto stopal gori v hrib in ni ga mrazilo.

Zopet mu je prišel na misel oni list papirja z Bertino pisavo.

»Radoveden sem«, je govoril sam sebi, »fletno deklet ta Berta Bavdek, Vrhovska učiteljica. Samo preveč ponosna je, a jaz nimam navade klanjati se.«

Na vrhu je bil. Res je kmalu našel sled; stopinje v snegu so se dobro poznale.

»Čakaj, te že dobim«, je dejal in zopet pozabil Berto in oni list v poštni pisarni.

litiško javnost v napeti vznemirjenosti, ampak tudi s tem, da so se od trenutka do trenutka spreminjala sporočila o vsprejemu, ki ga je našel pri onih, katere bi hotel pritegniti v svoj kabinet. Trditvi, da ima kneževa kandidatura vse nade vspeha, je že sledila druga trditev, da se je njegova misija popolnoma izjalovila; ali brzjav se ni raznesel tega drugega zatrdila v svet, že je prihajalo tretje, češ, da kandidatura Liechtensteinova še ni mrtva, kakor se je mislilo. Težave da so sicer velike, ali nade da je vendar precejšnje, da se mu posreči sestava kabineta, ki naj reši parlamentarno krizo in dovede zbornico do rednega delovanja. Kakovo ministerstvo bo to, od kod da hoče vzeti svoje čudotvorce — tega pa nam zopet niso povedali. In zopet smo stali v temi gledé vprašanja, ki nas je zanimalo najbolj.

Tako smo tavalili v negotovosti. Siguren znak te negotovosti je bil ta, da je bilo vedenje rezervirano na vseh straneh. Tudi iz tabora obstrukcije, ki je vendar z strmoglavljenjem ministerstva Thunovega dosegla toli zaželjeni, četudi le vnanji uspeh, ni bilo čuti običajnega zmagozslavlja. Vse je pač brzdale zavest, da sleherni trenotek lahko pri- nesese veliko presenečenje — povoljno, ali nepovoljno.

Rezervirani v svojem vedenju so torej na desni in na levi. Toda, kolika razlika v razpoloženju! Na desni so ostali hladni, kakor je hladni oni, ki se zaveda svoje moči, in ve, da se mu ne more zgoditi hučlega, če se ne zapusti sam. Na levi pa se sicer tudi kažejo rezervirane, ali njihova hladnost je hladnost igralca, hazardista. Obraz mu je ledeno mrzel, ali v njem vre in kuha.

Sedaj jim je menda nekoliko odleglo. Ako ne varajo znamenja, sta zadnja dva dneva donesla vsaj toliko jasnosti v razvoj krize, da nam je pri-

Pregledoval je še nekaj časa okolico in potem odšel zadovoljen.

Zakasnili se je; dekla, zajemajoča vodo pri studencu, mu je opazila takoj, da je kosilo že vse postano.

»Nič ne dé«, je rekel in vstopil v hišo.

Bilo je to prijazno, lepo poslopje, na samem, a vendar v lepi legi.

Že dolgo let je, kar so se Milčičevi nastanili tu. Mirkota tedaj še ni bilo na svetu. Stari Milčič je bil prijazen mož; rada ga je imela vsa sosesčina in vsakdo se je tudi še zdaj, ko ga je že krila hladna zemlja, rad spominjal njegovega plemenitega značaja.

Mati Mirkova je še živela; bila je slaba ženica, a dobrega, blagega srea. Nosila se je pol gosposko in z vsakim rada govorila o tem in onem.

Mirka je imela zelo rada. Prej, ko je še študiral, je vselej komaj čakala, kedaj se vrne zopet na počitnice, a sedaj, ko je Mirko dovršil gozdarsko akademijo v Graden in se je stalno vrnil domov, bila je vsa srečna.

Čakala je že mati Mirka in ko je vstopil, obesil puško v kot in se odkril, bila je že miza pogrnjena. Sedla sta in prijazno pogovarjale uživala jed.

Po kosilu pa je Mirko odšel gori v sobico, legel na počivalnik, sesukal cigareto in segel po »Narodu« na mizi.

(Pride še.)

čakovati ministerstva, sestavljenega iz visokih uradnikov. Uresničila se je torej želja nemških liberalcev. Dosegli so, kolikor so sploh mogli želeli ob obstoječih razmerah. Armada brez generalov je zmagala. Seveda se nam poreče, da ministerstvo uradnikov bo »nevtralnno«, da bo nad strankami. E, ko bi nam ne pravile skušnje, kako treba takširati tako nevtralnost, ko bi je ne poznali te avstrijske birokracije! »Nevtralna« vladar uradnikov bo pomenjala vlado po nemškoliberalnih željah. Mi bi grešili, ako bi se hoteli varati v tem pogledu. Oblika bo morda manje ostra, nekoliko v pavolo povita, ali zato nič manj občutna po svojih efekti, kakor zdravilo ne zgublja na svoji grenkobi, ako smo steklenici nadelo lepo etiketo v milih barvah.

Parlamentarna revolucija se je izkazala izborna sredstvo. Brezobzirnost se je pokazala močnejšo, nego so bili vsi etični razlogi na strani naših zastopnikov, nego je vsa številna in moralna sila, ki izvira iz načela parlamentarizma: večina odločuj! Manjšina je zmagala nad večino! Vlada se je morala umakniti pred manjšino, da-si je imela večino za seboj. In odslej se bo vladalo po željah in intencijah manjšine. Kako dolgo? To je zopet usodno vprašanje! Odgovor pa je zopet odvisen od — večine. In to je zopet okolnost, ki mora greniti dušo onim, ki so zmagali. Da, če bo hotela večina, bo to »nevtralno« vladanje jako jako kratko, Saj večini ne treba drugega nego da malce posnema — manjšino. Opozicija se deli na vemo na koliko skupin in skupin in vsaka hoče nekaj drugega in jedna je iz sreča sovražna drugi. Ali združili so se vendar in skupno vojevali v znamenju — negacije, zanikanja! Združili so se v podiranju. Zanikali so jednostavno vse. Na takem delu je zločnost prav lahko mogoča tudi mej najrazličnejšimi življi. Saj tudi tatovi se navadno ne kregajo, kadar kradejo, ampak tedaj, ko treba — deliti. Tako se tudi parlamentarne stranke prav lahko zločne, ko treba nasprotovati čemu, a drugače je, ko se treba izreči za kaj!! Zanikanje je izborno privlačno sredstvo. »Neue Freie Presse« se je te dni rogala solidarnosti večine, češ: kaka solidarnost je to, ako jo morajo povdarjati vsaki hip, da sploh kdo verjame vanjo?! Dobro. Tudi če bi bilo res, kaj potem? Tudi če bi bilo res, da ni zločnosti mej njimi glede pozitivnega programa, ali radi tega še vedno niso nič na slabšem, nego je manjšina. Tudi večini je na razpolago tisto čarodajno sredstvo, tudi njej je odprta tista pot: pozitivno delo in skrb za druge naj lepo prepusti »nevtralnemu ministerstvu« in odklanja naj in zanika vse, kar jej ne ugaja in vse, kar je po želji dosedanje opozicije! Tako naj dela ob vsakem vprašanju in z neizprosno doslednostjo. Skupine na desni naj se iznebe dosedanje tesnosrčnosti in tenkovestnosti in dokažejo naj, da tudi one poznajo umetnost zanikanja in podiranja. Pa da vidimo, kako jo bojo vozili »nevtralni« ministri ob podpori dosedanjih obstrukcionistov. Dosedaj so vedno le Nemci dokazovali, kako da proti njim ni možno vladati v Avstriji; zakaj naj bi Slovani enkrat ne poskrbeli za pošten dokaz, da tudi proti njim ni možno vladati?! In še le potem, ko bo dovršen ta dokaz na nedvomen način, utegnejo spoznati tudi na nemški strani, kako nezmislno je boj mej dvema, od katerih nima ni eden ni drugi nade, da bi uničil nasprotnika, in kako da je vendar jedina možna in za oba koristna ona pot, ki vodi do — postopenega sporazumljenja!

Politični pregled.

TRST 29. septembra 1899.

Kriza se brzkone bliža svoji rešitvi. In izvolil se je menda v to najlažji način: sestavi se ministerstvo uradnikov. To je najlažji način, smo rekli, ker se taka ministerstva z lahkoto sestavljajo. Tu ni treba nikavih dolgih pogajanj, ker ne treba premagovati ovir, nastajajočih iz političnih načel in programov onih, ki naj bi sestavili tako ministerstvo. Tu se k večjemu poštev strokovna sposobnost dotičnika za posle, katerih vodstvo naj bi prevzel. To je pač najlažji način rešitve krize; temu ni možno oporekati. Da-li je pa tudi najboljši in najsrečnejši? To je drugo vprašanje, na katero

moramo kaj odgovoriti z odločnim: ne! Od imenovanja takih ministerstev, ki nimajo nikogar za sabo, razum svojo ministersko avtoriteto, ni pričakovati zboljšanja bolnih razmer. To je palijativno sredstvo, s katerim se bolnika le preklada s postelje na posteljo, a se ga ne zdravi: s katerim se kriza le odlašča, ne pa rešuje. Jedino, kar utegne dobiti država od prihodnjega uradniškega ministerstva, utegnejo biti volitve v delegacije. Zakonodajna pa ostane v stari stagnaciji, kajti o kakih inicijativah take vlade ne more biti govora, ker bo imela večino proti sebi, a manjšino ne za sabo. Da tako stanje ne bo moglo dolgo trajati, je jasno. Prvo važnejše glasovanje bo smrtni zvonček ministerstvu in stali bomo zopet tam, kjer smo zdaj: notri sredi krize.

O tem, da se je baron Chlumetzky imenoval kakor načelnik bodočemu uradniškemu ministerstvu, meni »Information«, da je bilo to le slaba šala. Chlumetzky ni uradnik, ampak državnik in torej ne more biti »nevtralen«. Istotako pozdravlja isti list z zadoščenjem, da je ime Körberja zginilo z liste. Ta uradnik da je ob enem tudi pravi državnik, je velika delavna moč, kakoršno si mora država hraniti kakor rezervo za velike politične momente, ne pa jih obrabljati za hipne potrebe. Sploh sodi »Information« v soglasju z nami, da tudi uradniško ministerstvo ne bo moglo vršiti niti svoje skromne naloge, ako se ne sporazumi — s strankami desnice. Ako ne stori tega, bo ministerstvo »nevtralnih« sekejskih načelnikov že na dan rojstva stalo ob svoji — krsti. Tako je! In Avstrijo bo za jeden ponesrečeni eksperiment bogatejša.

Vojna med Anglijo in Transvalom.

Ako se v zadnji hip stvari ne zasudejo proti vsemu pričakovanju, je vojna med mogočno Anglijo in malo republiko postala neizogibljiva. Od dneva do dneva se pričakuje, da ministerski svet Angleški sklone napoved vojne. In ta vojna bo imela dalekosežnih posledice: ona odloči o prihodnjem državnopravnem položaju Transvala in države Oranje in o položaju Angležev v južni Afriki, kajti vsa južna Afrika bo v boju proti Angležem za svojo neodvisnost. Vojna sila Anglije bo znašala približno 68.995 ljudi, 18.138 konj, 2461 voz in 156 topov. Poleg tega računajo na do 20.000 dobrovoljcev iz Natala in Kaplanda. Na strani »Boerov« pa bo približno: 18.000 transvalskih čet, 16.000 iz Oranja, 8000 iz Kaplanda, 2000 iz Natala, 6000 Holandcev, Nemcev in drugih dobrovoljcev. Iz teh števil je razvidno, da si bodo moči na obeh straneh blizu jednake. A treba pošteti dvojno, ki prihaja domačinom v prilog. Boeri so v prvo domo in v drugo so plemo, vajeno bojev za svojo svobodo. Boer je izvrsten strelec in vztrajen ter dober konjik. Izvrstno napada in izvrstno se brani. Očitno je torej, da bo borba huda in dolgotrajna in da Angleži ne bodo imeli baš lahkega stanja. No, ti poslednji računajo na veliki vir svojih sil in so uverjeni o svoji konečni zmagi.

Grozovlada v Srbiji. Nagla sodba deluje strogo in naglo, kakor da jo je namazal sam — Milan. Včeraj je obsodila jednega profesorja na tri leta, jednega železniškega uradnika na šest let, njega brata na osem let in jednega bivšega ministra na dve leti ječe, vse zaradi razžaljenja Njeg. Veličanstva, ki vrhu vsega niti ni »veličanstvo«, ampak navaden in — slab generalissimus. Tudi ko bi bili dotičniki resnično razžalili in resnično veličanstvo, nikjer drugje bi jim ne bi bili prisodili takih drakoničnih kazni. Ali v Srbiji se tudi sodi po — Milanovo. Izborna opaža k tem obsodbam »Obzor«: Razkralj Milan, generalissimus srbske vojske, je dodal svojim trofejam od Slivnice trofeje svoje zmage nad srbskimi radikali. Dvomimo pa, da bi mirno spal v senci teh trofej — kajti to pot je premagane srbski narod, katerega štiri petine so radikalne stranke. Poleg tega premagane, ki se zvija pod nogami višega zapovednika srbske vojske, je še vrsta drugih premagancev, nad katerimi Milan slavi svoj triumf. To so: v prah pošteptani kredit srbskega pravosodja, zdrobljena javna morala, ponižani ponos srbstva. Težka rana na ledjih razkralja je oprana s krvjo in glavo klateža Kneževića. Zares grandseigneurska odškodnina za onih par kapljice grandseigneurske krvi Milanove.

Ali vendar prijatelji in neprijatelji razkralja Milana soglašajo v tem, da ne bi hoteli biti v Milanovi koži. Vsi vidijo, kako se nad zatrevano

idilo v srbski kraljevini nabirajo oblaki, o katerih nikdo ne ve, kaj nosijo v sebi in nad katero glavo se usuje huda ura prej ali slej.

Domače vesti.

Slovenskemu ženstvu. Pišejo nam: Naši nasprotniki Italijani, imajoči v zakupu 2000-letno kulturo, si ne morejo kaj, da ne bi liki opice posnemali nas »barbare«! Mi smo si ustanovili našo družbo sv. Cirila in Metoda, oni, posnemajoči nas, so si stanovili, prej »Propatrijo«, a ko je bila le-ta razpuščena po vladi, pa sedanjo — »Zalego nacional«.

Mi smo priredili svoje narodne žveplenke, oni nas posnemajo; toda pri teh poslednjih, kakor navadno, se kažejo oni mnogo bolj podjetne od nas.

Ni še teden dnij, da so dobili te svoje žveplenke, a že so jih razširili po vsem mestu tako, da ga skoraj ni lokala, kjer bi vam ne silili teh zaleginih židovskih žveplenk!

Govoré z nekaterimi naših trgovcev, sem vprašal, da-li imajo naše narodne žveplenke in eikorijo? Odgovorilo se mi je: Žveplenk nimamo, ker nam jih nikdo ne ponuja v prodajo (!), eikorijo imamo, toda, te nam ne kaže prodajati, ker nobeden ne vpraša za-njo!!

Slovenke! Delajte tudi ve tako, kakor to delajo naši nasprotniki. Zahtevajte povsod narodno »eikorijo« in narodne žveplenke, kar bo vplivalo na naše trgovce, ker bodo siljeni prodajati zraven zaleginih proizvodov tudi naše. Delajmo, dokler je čas! —

Spoznavajmo se! Piše se nam: Slovenci imamo že od narave to sposobnost, da se lahko učimo tujim jezikom. Ako smo se podali po svetu med druge narode, se kaj lahko priučimo jeziku dotičnega kraja, kjer smo se nastanili. Kadar nam je pa sreča tako mila, da smo prišli med svoje krvne brate Slovence, tedaj pa ne samo, da se priučimo jeziku, ampak gledamo tudi, da pridemo v dotiko z narodnimi krogi, mej katerimi se najraje veselimo ali žalostimo, kakor že nanaša prilika.

Slovenec v Rusiji, v Pragi, v Zagrebu, Belemgradu itd. postane v par mesecih kakor domačin. On govori isti jezik, ki ga govore probivaleci omenjenih mest, dežel ali držav. On v najkrajšem času spozna vse, kar more zanimati Slovana, pozna društva, časopise in osebe, ki čutijo in delajo za slovanstvo.

Tako dela Slovenec! Sedaj si pa oglejmo, kako postopajo ostala slovanska plemena, osobito tu v Trstu. Tu imamo Rusov, Čehov, Poljakov, Srbov in Hrvatov, ki žive leta med nami, ki pa čisto ne vedo niti tega, da je Slovencev v Trstu! Izvzemši hrvatsko inteligenco, nimamo v naših precej številnih društvi menda niti toliko družih Slovanov, kolikor je prstov na dveh rokah. To je, mislim, dovolj žalostno!

V najnovejšem času se je sicer jelo rekoliko obračati na bolje, osobito kar se dostaje bratov Čehov, ali to v tako skromnih demenzijah, da ni skoraj vredno omenjati!

Ko bi bratje Slovani vedeli, s kakim otroškim veseljem jih sprejemamo v svojo sredo, kako nas veseli, ko jih vidimo prihajati v naše družbe, na naše zabave! Ko bi oni vedeli to, bi se gotovo ne odtegali tukajšnjemu mnogoštevilnemu slovenstvu.

Res, da smo mi tržaški Slovenci po večini reveži, vendar pa imamo tudi svojih imovitnikov in precej inteligence. Ako bi se vsa tu bivajoča slovanska plemena združila na skupno delo, bi bili bogati in močni dovolj za najkrepkejši odpor proti našim skupnim sovragom in za odbijanje njih napadov na naše skupno slovanstvo!

Posebno bi bilo želeli, da se vsi tu bivajoči Slovani upoznajo, da se pobratimo; a najiskrenejša želja moja je ta, da bi se, ako že ne odrasli, pa vsaj deca naših bratov učili tukajšnjega deželnega, slovenskega jezika. Tega menenja je tudi cenjena »Politik« iz Prage. Tudi ona priporoča vsem, mej ostalimi Slovani bivajočim Čehom, naj se priučé jeziku, ki ga govore dotična slovanska plemena, med katerimi bivajo.

Mi tu v Trstu živeči Slovenci umemo — vsaj za silo — vse ostale brate Slovence, ne pa tako ostali bratje širom naše ogromne domovine Slavije. Upoštevajte, dragi bratje, to našo srčno željo in

zagotovimo Vam, da se boste počutili bolje, nego se počutite osamljeni — mej tuje!

Lonjer ali Slovenja vas? (Zgodovinska črtica. — Iz Istre.) Dopisnik iz Slovenje Vasi v enj. »Edinosti« t. l., teč. XXIV. št. 207 več. izdanje, bi rad prekrstil Vas Lonjer po »villa selavorum« listine od 1234 v Slovenja Vas, kar bi bilo povsem nepremišljeno in krivično.

Trditev Franceschi-jeva, da so samo v tej vasi »villa selavorum de Longera« bivali Slovenci, a po drugih vaseh tržaške okolice da so bivali Italijani, je šepava in neresnična. Omenjeni istrski zgodovinar bi rad dokazal, da je bilo v starodavnih časih v okolici tržaški le Italijanov, pravecatih potomcev nekdanjih Rimljanov, pa trditev je le trditev, a ne dokaz.

Imena vasi in selišč tržaške okolice, kakor tudi bližnje Istre, so izvirno čisto slovenska in pomembna, ne potrebujejo torej komentarja a la de Franceschi, n. pr.: Bezovica, Breg in stari Breg nad Trstom, Boljun (boljši vir ali voda memo druge), Brdinišče, Gropada, Hudoleto, Farned, Ključ (dober izraz za strateško lego kraja), Opčine (občinski prostori, pašniki, livade), Riemanje (gmajna na gorici), Rosanda (rosnati kraj, Rosanda je tudi družina v puljskem okraju), Šija (tilnik ali zatilnik), Trepče, prvotno se po asimilaciji italijanske govornice pretvorilo v Trebče (je selo na hrvaškem v banski pokrajini, Kispat. št. 147), Žavle (obal ali morske obrežje), Završje.

Tudi beseda Lonjer je čisto slovenska, izvira od staroslovenske Lonj, kar pomenja potok ali tudi strugo, po kateri voda teče, kar se vjema s krajevno lego vasi Lonjer. Tacih imen imamo po Slovenskem, n. pr.: Lonjsko polje na Hrvaškem; v zagorski županiji na Kranjskem je tudi posestvo part. 380, kateremu se pravi: na Lonjerji.

Besede »villa selavorum de Longera« naj ne motijo čisto nič čitatelja, ker to je bila tadanjim inorodcem navada ali običaj, nazivljati tako selišča ali naselbine Slovencev. Tudi prosto ljudstvo italijansko-istrskih obalnih mest še dandanes imenuje kraje, v katerih bivajo Slovenci: »Selavonia«.

Longera ali Longhera, to je poitalijančini izraz za slovenski Lonjer, kar je navadno pri drugojezičnih ljudeh, da ptuja imena izgovarjajo po svoje. Lonjer ostani tudi zanaprej Slovence, Longera ali Longhera inorednim — pa mirna Bosna!

I. S.

Gledališka družba Stojkovičeva je uprizorila sinoči lepo narodno igro »Graničari«. Dvorana je bila polna, kar beležimo s posebnim zadovoljstvom. To pa tembolj, ker ima ta družba zares prav dobre moči, ki zaslužijo vse podpore in ker smo jej podpore dolžni tudi zato, ker je morala več dni čakati, predno je mogla premagati zapreke, ki so se jej stavile na pot od raznih strani.

Jutri v soboto ob 8. in pol uri zvečer uprizori »Revizorja« od Gogolja. To je znamenit umotvor, nagrajen s tisoč rublji od Njegovega veličanstva carja Rusije, Aleksandra II. samega.

Opozarjamo torej naše občinstvo še enkrat na to predstavo.

Razglas. Vsled ukaza c. kr. namestništva od dne 22. avgusta 1899 št. 16708 X razpisuje se nagrada v znesku 69:30 gld. avstr. velj. iz ustanove Viljelma pl. Riecke za šolsko leto 1899 do 1900.

Pravico do uživanja te ustanove imajo sinovi in sirote členov I. vojaškega veteranskega društva za Trst in okolice, kateri obiskujejo oddelek poslovne ali višje obrtniške šole na državni obrtni šoli v Trstu in se izkažejo z dobrim spričevalom v vedenju in napredku.

Prositelji naj predložijo svoje, po njih okrajnih poveljnikih vidirane prošnje predsedništvu veteranskega društva, ulica Gelsi št. 8, I. nadstr., do 20. oktobra.

Prošujam naj se priloži:

1. krstni ali rojstni list,

2. spričevalo 1. in 2. semestra zadnjega šolskega leta,

3. potrdilo vodstva državne obrtne šole v Trstu, da je prositelj upisan v to šolo kakor redni učencec za šolsko leto 1899—1900.

Opozarja se še, da, ako bi senihče ne oglasil za podporo iz omenjene ustanove, se le-ta razdeli med dve udovi bivših veteranov.

Prošnjam, vidiranim od dotičnih okrajnih poveljnikov, naj se pridenejo spričevalo ubožstva in

mrtvaški list ter natančni naslov. Tako opremljene prošnje naj se potem izroče v pisarno veteranskega društva.

Vodstvo I. vojaškega veteranskega društva.

Trst, dne 23. septembra 1899.

Andrej Paecor l. r.

predsednik.

Josip Steiner l. r.

preglednik.

R. Arming l. r.

tajnik.

Pevec »Slovenskega pevskega društva« se udeležuje v nedeljo, dne 1. oktobra, popoldanske veselice bora bratovščine sv. Cirila in Metoda pod vodstvom gospoda Rakuše. — Zajedno daje društvo na znanje, da so se pričele redne vaje in se vrše vsaki torek v »Del. podp. društvu« in vsaki četrtek v »Slov. čitalnici«. Novi udje dobro došli. Vaje pričnajo ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer.

Nemške provokacije v Ljubljani. V torek se je v Ljubljani vršila velikomemska slavnost dijaškega društva »Karnijolac«. Velezanimivo in preznačilno za dvojno mero, ki velja za postopanje oblasti nasproti Nemcem in Slovanom, je dejstvo, da se je »slavnostnega« zborovanja nemških buršev udeležilo tudi več sodnih uradnikov in se je jeden c. k. profesor dal celo fotografirati notri sredi burši z velikomemskimi znaki in da se je vse to godilo na dvorišču realke, da so se torej tudi dijaki tega zavoda mogli naslanjati na tem divnim prizoru!

Rekrimacije — da si se nam usiljujejo same po sebi — nočemo pisati, ali jedino to nam gre po glavi, kaj bi se zgodilo z slovenskim uradnikom, in še celo z slovenskim profesorjem, ako bi take vzglede dajal mladini?!

Na zdravniški postaji se je včeraj podelila pomoč sledečim osebam: 16-letnemu klesarju Ludoviku Janči iz ulice Toreta, kateremu je padel na nogo težek kamen; 17-letnemu Josipu Germanisu iz ul. Sette Fontane, katerega je brenil konj v levo roko; 15-letnemu Ivanu Sembianti iz ulice Ghega, slučajno poškodovanemu nad levim očesom; 26-letni Olgi Sanein, katero je nekdo pretepel in 31-letnemu Antonu Jenko iz Šklednja, ki je dejal, da je 4 rane na levi roki dobil — slučajno.

Izpred naših sodišč. Marij P. je bil včeraj obsojen v globo v znesku 10 gld., ker se je o demonstracijah, prirejenih Garibaldiju na čast, mešal v posle redarstva.

Istega dne so obsodili Hektorja S. v petdnevni zapor, ker ob isti priliki ni ubogal redarja, ki mu je zapovedal, da se oddalji z mesta, kjer so se vršile demonstracije.

Ljubitelj »športa«. Edmund Lokmar iz Rocola je imel včeraj popoldne opraviti v neki hiši na borznem trgu. V tem času je postavil svoje kolo v vežo dotične hiše. Da si je bil le malo časa odsoten, je to zadostovalo, da je neznan ljubitelj kolesarskega športa zajahal konjiča ter izginil. Bikel je vreden 70 gld.

Najdeno. Na policijskem ravnateljstvu je shranjen listič tuk. zastavljavnice, katerega je neka gospa našla na cesti.

Z uma je 20-letni dninar Fran B., ki se je sinoči v zagati S. Lorenzo, na javni cesti, slekel do nagega. Zavod gosp. Trevesa ga je spravil v bolnišnico, katero je siromak zapustil še le nedavne temu.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 30. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: Corso št. 1, galanterije; v ulici Caserma št. 16, jestvine in štacunska oprema; na trgu Sv. Giovanni št. 6, hišna oprava; v ulici Fornace št. 6, hišna oprava; v ulici dell' Aequedotto št. 19, jestvine in štacunska oprema.

Različne vesti.

Kuga na Portugalskem. Zadnje dni se je kuga v Oportu pojavila posebno nevarno. Dne 23. t. m. so 3 osebe znova obolele, 2 sta umrli; dne 24. javljajo 4 novi slučajji in 2 smrtna, dne 25. en, dne 26. štirje novi slučajji. Tudi izven kordona se je pojavila kuga; tukaj je 10 oseb zbolelo in 5 umrlo. Zato so sklenili, da se kordon razširi čez Villannovo.

Umor v Polni. Zdravnik bolnišnice v Nemškem Brodu, dr. Schubert, javlja, da je bil Salo-

mon Wassermann, katerega je Hilsner obdolžil so-krivde na umoru Neže Hruza, v dobi, ko se je izvršil dotični zločin, v bolnišnici v Nemškem Brodu, da se je toraj Hilsner motil v osebi, ali pa lagal.

Vlak je skočil s tira. Kakor javljajo iz Chartreuxa dne 28. t. m., je tamkaj skočil s tira ekspresni vlak, ki je prihajal iz Lemange-a. Strojevodja in kurjač sta mrtva.

Zakon kakor kazni. V Sijamu imajo zakon, ki sili ljudi v ženitev za — kazni. Deve, ki so prekoračile gotovo dobo, ne da bi se bile omožile, se sprejemajo, ako to želijo, v javni imenik nendanih deklet. Sijamski zakonodajalec je določil za neke prestopke prisilno ženitev, in sicer si smejo manjši grešniki izbrati eno teh registriranih nevest, dočim se drugim prestopnikom kar uradoma imenuje bodoča žena. To je seveda v nekaterih slučajih strašna kazni. Včasih pa so baje tudi taki zakoni izvir sreče in zadovoljstva.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Gosp. profesor sicer sam pravi, da je najboljše popolnoma ogibati se tujk v knjižni slovenščini... to je prav, ali nikakor ni prav, kar on uči, kako naj jih krovimo, če si jih izposojujemo; nego jedino prav je, kakor sem uže omenil, da jemljimo koren ali deblo tujih besed ter ju potem oblikujemo slovanskim načinom, n. pr. absolvere — absolvi-dovršiti, rešiti, osloboditi; appellare — apelati, apelovati-zvati, prozvati, prizvati, prizivati, goriški in panonski prizavati (viši sod), citare — citati, citovati — pozvati, pozivati, goriški in panonski pozavati (na sod), navesti, navajati (zakon); criticare — kritikati, kritikovati — razsoditi, razsojevati, presoditi, presojevati, pretresati, pretresovati; declamare — deklamati, deklamovati — besediti, besedovati; disinfettare (desinfettare) — disinfetati, disinfetovati — razkužiti, razkuževati; docere — doceti, docovati — učiti, poučevati (javno na velikih šolah); existere (esistere) — eksistiti, eksistevati — biti, obstajati, živeti; exercitare (esercitare) — ekserecitati, ekserecitovati — vežbati, uvežbovati, vršiti (obrt, trgovino); fallire — faliti, falevati — obmaniti, varati, propasti (v trgovini); ignorare — ignorati, ignorovati — neznati, ne umeti, prezirati; intalovare (intabulare) — intavolati, intavolovati — popoditi deskami (pod), obložiti deskami (steno), začeti (igro), vključiti (v zemljiščno); interessare — interesati, interesovati — udružiti se (v trgovino s kom), zaprositi koga kaj, zanimati koga kaj, biti komu do česa, brigati se za kaj, vdeleženi biti na čem, zavzeti se za koga; ingaggiare — ingazati — obvezati se pogodboj, pogoditi se, udinjati se, zapisati se; marciare — marčati, marčevati — iti, hoditi, potovati; operare — operati, operovati — delati, seči, rezati, pomagati (zdrav.), vojevati; politica — politikati, politikovati — modrovati o državnstvu, pa tudi o svoji koristi; presentare — prezentati, prezentovati — dati, predati, predavati, izročiti, izročevati, pokloniti, poklanjati, nuditi, ponuditi, ponujati, predstaviti, predstavljati, predočiti (menjico); produrre (produrre) — producirati, producovati, roditi, ploditi, navesti, navajati (za dokaz), tvoriti, tvarjati, izgotoviti, izgotavljati, proizvesti, proizvoditi, proizvajati, prodursi — producirati, producirati se — kazati, — pokazati, — pokazovati se; promuovere — promoviti, promovevati — promakniti, promikati, povišati, poviševati; radiare — radijati — sijati, izbrisati; reformare (riformare) — reformati, reformovati — preobraziti, preobrazovati, popraviti, popravljati, preinačiti, promeniti, promenjevati; replicare — replikati, replikovati — ponoviti, ponavljati, opetovati, zopet odgovoriti, odgovarjati, prigovoriti, prigovarjati; seccare — sekati (sekāt — ne sekāj me više, več si me dosta sekāj — pravi istrski Hrvat) — sušiti, nadlegovati; sezionare — seeijonati — parati, razparati; studiare — študijati — učiti se, promišljati; votare — votati — glasovati o čem, glas dati za koga...

(Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 29. Cesar je vsprejel danes predpoldne zjutraj došlega namestnika štirskega, grofa Claryja, potem pa bivšega ministra pl. Körberja.

Dunaj 29. Glasom poročil v listih so včeraj od cesarja vsprejeti voditelji desnice dobili utis, da se je cesar odločil za uradniško ministerstvo. Oni listi, ki so včeraj govorili, da baron Gautsch stopi na čelo uradniškega ministerstva, preklečujejo danes sami to govorico. Nadalje javljajo listi, da cesar vsprejme danes tudi zastopnike opozicijskih strank.

Dunaj 29. Cesar je poveril sestavo uradniškega ministerstva štajerskemu namestniku, grofu Clary Aldringenu.

Dunaj 29. Danes je vsprejel cesar načelnike opozicijskih strank. Govori se v političnih krogih, da jim je izjavil, da je to ministerstvo le začasno in da mu bo kmalu sledilo parlamentarno.

Dunaj 29. Cesar je vsprejel danes tudi slovenskega poslanca Povšeta in pozneje Nemea dra. Funkeja.

Pariz 29. Z ozirom na govorico, da je v tajnih spisih o orleanistiški zaroti tudi jedno pismo, ki kompromituje vojnega ministra Gallifeta, je doposlal poslednji «Figaro» pismo, v katerem pravi, da je leta 1898, res pisal neko pismo vojvodi Orleanskemu.

ZAHVALA.

Podpisani se zahvaljuje najiskrenejše vsem, ki so sodelovali na pomembni slavnosti društva »Zarja« v Rojani. Zahvaljujemo veleč. g. župnika Jurizzo, preblagorodno gospo kumico Ivanko Vatrovčevico, vsa mila bratska društva, posebno pa »Hajdriha«, »Slavo«, »Delalsko podp. društvo«, »Slovansko pevsko društvo« in »Kolo«, ki so došla korporativno. Slednjič zahvaljujemo vse one drage Slovence in Slovenke iz mesta in okolice, ki so dvakrat prihiteli poveljevat našo slavnost in jo povzdigali do veličastne, nepozabne in pomembne narodne manifestacije. Še enkrat: hvala vsem, ki so o tej priliki pokazali na toli ganljiv način, da bratstvo med nami ni prazna beseda brez vsebine.

V Rojani, 27. septembra 1899.

Slavnostni odbor društva »Zarja«.

Poslano.

V hiši štev. 229 pri sv. M. M. spodnji stanuje neka udova, Slovenka iz Marezig. Dotična je dala svojega otroka v italijansko šolo v Šklednju.

Podpisana sva storila svojo narodno dolžnost ter sva pokarala dotično zaradi tega čina.

Dne 26. t. m. je prišel e. kr. redar v hišo prvopodpisane z nalogom od e. kr. redarstvenega nadzornika Najdiča iz Šklednja, da se imava istemu predstaviti.

Poslušna kakor sva e. kr. oblastim v vsem, sva se podala še istega dne do rečenega e. k. nadzornika, ki naju je vprašal najprej, da-li nama je znano, zakaj da sva klicana. Ko sva odgovorila, da nama ni znan uzrok tega poziva, nama je gospod povedal, da je bila imenovana ženska pri njem, da mu je povedala, da sva jo podpisana žalila in grozila otroku (!!!) samo zato, ker ga je upisala v laški oddelek.

Priznala sva, da sva materi povedala, kar ji je šlo, da pa nisva žalila in še manj grozila, ne materi, a kamo-li — otroku!

Gospod e. kr. nadzornik naju je na to imenoval: »Divjake, fanatike in suroveže«, ter dostavil, da, ako bi imel on otrok, ne bi jih dal v slovensko šolo, pač pa v laško ali nemško!!!

Toliko sva se čutila dolžna objaviti v svoje opravičenje in prepuščava javnosti, naj ona sodi o postopanju gosp. nadzornika.

Trst, 28. septembra 1899.

Vekoslav Kodrič.

Josip Kocjančič.

Konsumno društvo v sv. Križu pri Trstu

išče krčmarja. Zahteva se 150 gld. kaveije. Obrniti se do predsedništva rečenega društva pismeno ali ustmeno.

Gospodična

išče mesta kakor odgojiteljica, eventuelno masčza. Poučuje tudi v italijanščini, nemščini in francoščini. Natančneje v našem upravnistvu.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo štev. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo štev. 1, I. nadstr.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

e. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

FILIJALKA

c. kr. priv. austrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ^{1/2} %	30-dnevni odkaz 2 ^{1/2} %
30- " " 3 ^{3/4} %	3-mesečni " 2 ^{1/2} %
	6- " " 2 ^{1/2} %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2^{1/2} % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomestu Czovec, Ljubljano, Lince, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1^o na provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

R. PRETNER - TRST

via Geppia štv. 5.

Spedijska in komisijska poslovnica.

Vsprejme vsakovrstna zastopstva.

Priporoča se slavnemu slovenskemu trgovskemu svetu in drugemu občinstvu za vsake vrste pošiljatve bodisi o dovažanju v Trst ali izvažanju iz Trsta. Preskrblja vse potrebne manipulacije na carinskih uradih, vsprejemlje blago v pohrano.

Oprt na na veliko izvežbanost, pridobljeno v 10-letnem delovanju v tej stroki, zagotavlja lahko najtočnejšo potrebo.

R. Pretner.

Korespondenca se vodi v slovenskem, hrvaškem, češkem, nemškem in italijanskem jeziku.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARRER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Anton Širca

GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno Ia	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad. ravnanje:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnico od	67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od nize imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro štv. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Išč ejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.